

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

1. mars 1953

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

Nr. 3 — 8. årg.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 10de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Til samtlige Rebekkaloger.

Grunnleggeren av Odd Fellow Ordenens Rebekka-grad skal påskjønnnes og æres ved at den Suverene Stor-Sire hvert år utsteder en proklamasjon til samtlige Rebekkaloger om ved passende ceremoni å feire br. Schuyler Colfax's fødselsdag den 23. mars.

Etter henstilling påbyr jeg at samtlige norske Rebekkaloger feirer br. Schuyler Colfax's fødselsdag

den 23. mars

på passende måte.

Det overlates til logene selv å bestemme hvorledes dagen bør feires.

Med søsterhilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen.

Helene Torgersen.

Logenavnenes symbolikk.

Caritas er et latinsk ord og betyr kjærlighet eller hengivenhet, særlig kjærlighet til nesten.

Når de søstre som for 20 år siden dannet Rebekkaloge nr. 9, ga logen navnet «Caritas», anga de samtidig denne loges oppgave og mål i dyp forståelse av Ordenens ritualer og deres mening med oss.

Plikten for hver av oss, enkeltvis og samlet, til å realisere vår Ordens lære og grunnsetninger, såvel innadtil som utadtil, går som en rød tråd gjennom ritualene, og navnet «Caritas» uttrykker således i et enkelt ord Ordenens mål og mening. Og det blir stående for logens medlemmer som en stadig formaning om denne plikt: I utøvelsen av nestekjærlighetens prinsipper å ha en åpen hånd og hjelpe overalt der det er nød tilstede.

Det er et krevende navn vår loge har fått, og i bevissheten herom søker vi etter beste evne å gjøre oss verdige til å bære navnet slik at det ikke bare blir et skilt, men

Matiné i Saga

til inntekt for Odd Fellow Ordenens sosiale arbeid søndag den 15. mars 1953

kl. 13,00.

PROGRAM :

Konferansier: skuespiller *Per Abel*.

Odd Fellow orkesteret.

En kort redegjørelse av br. SS *Olaf Hallan*.

Br. *Knut Braaten* leser.

Dobbeltkvartetten «Con Amore».

Dirigent: Pianisten *Wilhelm Schwarzott*.

Sangerinnen *Astri Herseth*, akk. av br. *Jens Lysøe*.

Duetter: Br. *Oddvar Lied Follestad* og *Per Johan Heland*, akk. av br. *Jens Lysøe*.

Pianistinnen *Ester Egeland Skugstad*.

For medlemmer med bekjente i byene Moss, Fredrikstad, Sarpsborg, Halden, Gjøvik, Drammen, Tønsberg, Sandefjord, Larvik, Porsgrunn, Skien, Kongsberg, Notodden og Hamar, som har kjøpt billett til matineen, har Hovedstyret for NSB innrømmet billettmoderasjon, slik at de som viser fram billett til matineen i stasjonens billette-luke på ovennevnte steder, får reise tur og retur Oslo for turbilletts pris.

Betingelsen for moderasjon er at reisen foregår fram og tilbake til Oslo søndag den 15. mars 1953.

For utenbys medlemmer med bekjente arrangerer restaurant «Kaba», Stortingsgt. 28, «Odd Fellowgården», standardmiddag.

Angående nærmere detaljer se sirkulærskriv som er sendt samtlige medlemmer av Odd Fellowlogene og Rebekkalogene i Oslo samt til de utenbys loger hvis medlemmer kan komme fram og tilbake på dagen.

Br. Stor-Sire håper at medlemmene vil slutte opp om matineen så det blir utsolgt hus i Saga. Husk på at inntekten går til ordenens sosiale arbeid.

en levende realitet som angir og preger logens liv og virke.

Gjennom den oppdragelse ritualene gir oss med sikte på menneskekarakterens utvikling og forbedring, søker vi å bli gode og sanne mennesker, forat det å gjøre godt mot andre kan bli natur og ikke kunst, og våre barmhjertighetsgjerninger utøves av et varmt hjerte i sann kjærlighet og hengivenhet. *Margareta Branæs.*

De eldres helse og velferd.

AV DR. MED. GEDDE-DAHL

(Fortsatt fra forrige nr.)

Disse og mange andre eksempler gir håp. Vår oppgave blir å undersøke hvorfor noen blir slått ned tidlig, men andre ikke. Hvorfor er så manges alderdom i dag preget av usikkerhet, sykkelighet og passivitet? Vi må undersøke årsakene til det og fjerne dem der vi kan. Vi må bli enig om at *hvis* vi setter oss til mål å fremme et menneskeliv i størst mulig helse og harmoni, så må det også omfatte utsikten til en sikret, sunn og levende, dvs. aktiv alderdom for de fleste mulige.

Jeg vil først oppholde meg ved et par forhold ved overgangen til det vi kaller alderdommen. Aldersforskningen, gerontologien, lærer oss at aldringen, det å bli gammel, begynner tidlig og er en meget langsom prosess. De forskjellige funksjoner aldres til forskjellig tid hos samme menneske, og det er svære forskjeller mellom menneskene innbyrdes, noen blir tidlig, andre sent gamle. Som i alt liv og menneskeliv, er det her en veldig variasjon. En viktig årsak til de gamles misere i dag, er at det ikke tas noe hensyn til denne variasjonen.

Mens barn i stor utstrekning får en lang forberedelse gjennom skole, lærlingetid og studier, varierende etter evne og anlegg, til sitt arbeidsliv, så har vi ingen tilsvarende avberedelse for de eldre som skal gå *ut av* arbeidslivet. Vi har oppstilt et begrep, aldersgrensen. Den er fastsatt etter et gjennomsnitt av befolkningen, men tar ikke hensyn til variasjonen. Når aldersgrensen er nådd, må de eldre plutselig ut i et annet liv, hvor en viktig del av livsinnholdet er blitt borte. Samtidig senkes ofte levestandarden til eksistensminimum, og det trekkes ikke mer veksler på det personlige ansvar. Denne overgangen er for mange et sjokk, som også kan fremkalle sykdom, fordi den fører fra aktivitet til inaktivitet — og vi vet at inaktivitet er en viktig sykdomsårsak. Det er noen som gleder seg til aldersgrensen, men mange av dem skuffes. I stedet for aldersgrense skulle vi ha overgangsperioder med bibehold av rettigheter og plikter *i avtagende skala*. Selv om den bedre helse etter hvert også kan gjøre det berettiget å heve aldersgrensen, så er dette ikke hovedsaken.

På landsbygden er det ofte lettere for de eldre å være nyttige. Vanskeligere er det i industristrøkene og byene. Arbeidsdepartementet har nå gjennomført sin undersøkelse, sammen med bedriftslegene, for å klarlegge de eldres arbeidsskikkethet, arbeidsønsker, spørsmål om fortsettelse av deltidsarbeid eller annet hensiktsmessig arbeid. Resultatet av denne undersøkelse vil, når det vel snart foreligger, forhåpentlig åpne nye muligheter for de eldre i arbeidslivet.

Intimt forbundet med aldersgrensen er pensjonen og alderstrygden. Ingen misunner de pensjonerte deres pen-

sjon, som de beholder selv om de tjener noe ved siden av. Verre er det for de alderstrygdede. Det skal ikke så stor inntekt til før alderstrygden blir knappet av. Alderstrygden blir derved en trygd ikke bare mot å tjene for lite, men også mot å tjene for mye, mer enn eksistensminimum. Slik blir appellen til å fortsette å arbeide borte. Det trenges derfor reformer i alderstrygden. Den bør være uavkortet for alle uten hensyn til arbeid. Det bør formodentlig ordnes med premiering gjennom ventetår, og den må være ledsaget av full syketrygd overalt. Alderstrygden må gi mest til dem som trenger mest, f. eks. de syke. Og de som trenger den minst, de som kan arbeide, må få den i en form som ikke tar fra dem appellen til å arbeide.

Ser vi på de eldre og gamle som helhet, springer det i øynene at det, ikke minst i dette århundre, er gjort meget for at særlig ensomme og hjelpeløse gamle blir skaffet bolig i gamle hjem. Kommuner og kirkens folk, menigheter, gamle hjemsforeninger og organisasjoner av forskjellig art, er gått inn for det. Behovet er nå øket sterkt, det er et stort udekket behov. Men også for hjemmeboende gamle, ikke minst ensomme, er det gjort et stort arbeid av diakonisser, menighetssøstre, menighetsforeninger, tusenfrydforeninger, losjer osv. for å lette de eldre i deres tilværelse og skaffe dem sykepleie. I sykepleien har også våre lokalforeninger og sanitetsforeningene bidratt mye. Mange tiltak er også gjort for å lette tilværelsen for de mer mobile gamle. Det må ytes den største honnør for denne store innsats fra forskjellige hold, som har vært så nødvendig også for å kompensere vår ofte noe ensidige økonomiske samfunnsoppfatning.

Den hele hjelpevirksomhet for eldre gir i dag et broket bilde, der ingen enkelt interessent har tatt opp saken som en helhet. Derved er også mange av de eldre falt imellom stolene, hjelpen er ofte blitt tilfeldig, til dels endog bare høytidspreget. Vi har hittil tenkt mer på pleie av de syke, enn på forebyggelse av sykdom og gjenvinning av førigheten. Vi har tenkt mer på selve anbringelsen og mer på passiviserendes hjelp og trøst, enn på tilrettelegging for personlig utfoldelse og selvhjelp. Fremdeles er alderdommen en anerkjent passiv tilstand. Et vesentlig innslag har manglet, det sosialmedisinske.

Det er på sosialmedisinsk basis Nasjonalforeningen nå kommer inn i bildet. Sykdom er et sentralt fenomen i de eldres liv, reiser vanskelige problemer som hittil ikke er tatt opp hos oss, vitenskapelige og praktiske. De sosiale årsaker til og følger av sykdom er i disse aldre av omfattende betydning. Studiet av sykdom blir derfor et studium av livet som helhet i denne alder og helsetiltakene

kommer til å gå langt inn i det vi ellers kaller sosialt velferdsarbeid.

Nasjonalforeningen har siden den ble stiftet i 1910 arbeidet samtidig for å hjelpe syke og forebygge sykdom. Den gang var de syke mest tuberkuløse og tuberkulosen vår viktigste dødsårsak. Nå er de fleste syke gamle, og vår viktigste dødsårsak er hjertekarsykdommene, som særlig opptrer hos eldre. De eldres helse og velferd kommer mange steds i forgrunnen for våre mer enn 600 *lokalforenings* arbeid nå. Også for de kollektivt tilsluttede kommuner og trygdekasser er de gamle og de syke gamle et stort problem. Nasjonalforeningen er hos oss blitt, som i en del andre land, en *tuberkulose- og folkehelseforening*, og hos oss får det gerontologiske og geriatriske arbeid en bred plass. Fordi vi på landsbygden ikke har foreninger på de samme steder, samarbeider vi med Norske Kvinners Sanitetsforening om særlig de praktiske opplegg av denne sak. Derved vil våre synsmåter kunne få offentlige og frivillige talsmenn og praktiske forkjempere i alle landets kommuner.

Etterat helsedirektør Evang først tok opp saken i vårt styre i 1948, arbeidet vi videre med den og nedsatte i 1950 De gamles Helsekomité, i 1951 tiltrådt av Norske Kvinners Sanitetsforening. Oppgaven var:

1. å utrede behovet for og nødvendigheten av særskilt helseforsorg for eldre.
2. å peke på og planlegge de forskningsoppgaver som burde tas opp først.
3. å gi forslag til praktiske foranstaltninger vi kunne igangsette straks, til hjelp og veiledning når det gjelder de eldres helse og dens forhold til arbeidsdyktighet og beskjeftigelse.

Det ble senere nødvendig også å ta opp spørsmålet om de eldres tilhold, bostad og anbringelse til ny undersøkelse. Komiteen delte seg i 3 utvalg.

1. *Det gerontologiske utvalg*, utvalget for aldersforskning, ledes av professoren i sosialmedisin, dr. med. Axel Strøm. Dette utvalget er nå, i samarbeid med Sosialmedisinsk Institutt, Statistisk Sentralbyrå og Helsedirektoratet, igang med en undersøkelse i flere forskjellige områder i vårt land, ett av disse i Oslo, organisert gjennom Velferdssentralen. Det skal bringes på det rene hvordan de gamles levekår faktisk er, deres bolig, deres helse i forhold til levekårene og hva de gamle selv synes om sin situasjon. Resultatet av denne undersøkelse vil, når det foreligger, gi oss sikrere grunn å stå på. Vår innsikt i de faktiske foreliggende forhold er ennå mangelfull. Dette utvalg gjennomfører nå også en undersøkelse i landets gamle hjem. Senere vil det fortsette undersøkelser innen andre områder av aldersforskningen.

2. *Det geriatriske utvalg* ledes av overlege dr. med. Per Hanssen. Utvalgets oppgave er å klarlegge sykdommene i eldre alder, deres hyppighet, betydning, søke deres

(Forts. side 5).

Vi fører:

Dresstøier - Kåpetøier - Kjoletøier
Guttetoffer - Ullgarn - Tricotage
Vi sender varer mot oppkrav.

1/2 NORSK ULL

Østervåg 42—45
Stavanger

Lauritz Andersens Guldsmedforretning

Inneh.: Magda Andersen

Kirkegaten 10
Telefon 21 251. Privat 23 296
STAVANGER

HARALD HAMRE

UTSTYRSFORRETNING

Øvre Strandgate 3
Telefon 25 681. Privat 24 255
STAVANGER

DINA REVE

SPESIALFORRETNING I DAMEUNDERTØY

Telefon 24 632. — Privat 24 764
Nygaten 18. Stavanger.

Rensing og pressing

av all slags garderobe
mottas av

WEST TØIPRESSE

Frognerveien 6. Tlf. 44 51 16. OSLO
Innehaver: **Olgen Harold**

Staa sennep på alle bord!

Staa's Kem. Industri
— Oslo —

Johan A Bergquist

DAME- OG HERRESKREDDERI
OSTERHAUGSGT. 6
OSLO

PARFYMERI

«Actuelle»

(Inneh.: Sidsel Strand)
DRAMMENSVEIEN 4 - OSLO
Telefon 41 42 54

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Evige tanker (reproduksjon).

A leva, det er i livet å finna det største verd,
A leva, det er å vinna til sanning i all sin ferd.

A. Vassbotn.

Ungdommelighet er ikke det samme som en viss periode i et menneskeliv. — Det å være ung er en sinnstilstand. Det er en viljesak, en fantasiegenskap, friskt følelivesliv, det er å ha mot til å overvinne fryktsomhet, det er det å ha lyst til å oppleve noe i stedet for å dovne makelig hen.

Ingen blir gammel bare av å leve et visst antall år. Folk blir gamle bare når de gir avkall på sine idealer. Årene setter nok sine rynker i huden, men den som taper evnen til å begeistres, får rynker i sjelen. Jag og mas, tvil, manglende selvtilitt, frykt og fortvilelse — dette er de lange, lange år som bøyer hodet og fører den spirende åndskraft tilbake til støvet.

Enten en er sytten eller sytti år gammel, har alt levende det tilfelles at en elsker underet, at en alltid påny forundres over stjernen og de ting som vedrører himmelen, over begivenhetenes uforferdede utfordringer og krav, over den aldri sviktende barnlige lyst til å få vite hva det neste blir, og over den sportslige gleden ved å nyte livet.

Du er like ung som din tro, like gammel som dine tvil. Du er så ung som din selvtilitt, så gammel som din fryktsomhet, like ung som dine forhåpninger, så gammel som din fortvilelse.

Sålenge som ditt hjerte er mottakelig for jordiske skjønnehetsinntrykk og bifallsytringer, for jordisk prakt og myndighet, så lenge er du ung.

Med br. hilsen

Ingvald Haaland,

Ex SS.

Daghjemmet for åndssvake barn.

Som kjent avsluttet Rebekkasøstrene i Oslo 29. september f. å. et vellykket lotteri til inntekt for daghjem for åndssvake barn i Oslo. Dette brakte en nettoinntekt av kr. 10 000,— som ble innsatt på en foreløpig bankkonto på Daghemmet. Etter henstilling fra Rådsleder, str. Halvorsen, sendte samtidig nemndene for soc. arbeid et forslag til de resp. loger om å overføre tilsammen kr. 10 000,— av soc. fond til den samme konto, dette ble innvilget.

Reb.søstrenes arbeidsgruppe hadde allerede den 3. september fått henvendelse gjennom str. Rådsleder, som også er medlem av Støttelagets arbeidskomité for Daghemmet, om sammen med de andre arbeidsgrupper å delta i basar i Håndverkeren i tiden 23.—31. januar. Samtlige søstre var stemt for basar, men var enig med str. Rådsleder i at tidspunktet var uheldig, men da Håndverkerens lokale var bortleid lang tid fremover, var det intet valg.

20. november var OM i de 3 Oslo-loger samt nemndene for soc. arbeid innkalt til møte av str. Rådsleder som redegjorde nærmere for vår oppgave for Daghemmet som består i å skaffe utstyr til kjøkkenet, såsom oppvaskmaskin, kjøleskap, elektrisk komfyr, rustfri oppvaskkummer samt kjøkkenbenk m. m. Samtidig ble de nærmere enkeltheter vedrørende basaren fremlagt. Det var i alt 14 grupper som skulle delta i basaren og hver gruppe måtte selv sørge for de gjenstander som skulle loddes ut. Reb.søstrene måtte således skaffe tilveie 15—20 gevinster til en verdi av kr. 1500,— (tillatt gev.verdi, fastsatt av politiet), samt 3—400 tombolagenstander. Nemndene holdt etter hvert flere møter og diskuterte hva som måtte skaffes av gevinster som ville virke tiltrekkende på publikum og skaffe penger i kassen. Formannen i Reb.søstrenes soc.nemnd, Annik Christophersen, var en ildsjel til å skaffe vakre ting, mere og mindre gratis, og det resulterte i forholdsvis små utlegg for logene. Søstrenes bord ble meget smakfullt og vakte stor beundring. Det måtte også skaffes arbeidshjelp så lenge basaren varte, og hver dag ble delt i 3 skift, fordelt på velvillige søstre.

Fredag den 23. ble så basaren åpnet av Støttelagets formann, fru Schibbye, som uttalte bl. a. at hun håpet at basaren ville bli byens hjerte-barn i den kommende uke. Og dette ønske ble innfridd så helt over all forventning. Vi fikk virkelig bevis for at basarens formål å skaffe innredning og utstyr til daghjem for åndssvake barn, var blitt en hjertesak for hele byen. Tilstømningen steg for hver dag og nådde klimaks siste aften da det var så overfylt at det sto kø foran hvert bord. Det viste seg da også på resultatet som ble så overveldende. Bruttoinntekten for hele basaren ble kr. 87 800,—. Derav hadde Reb.søstrenes bord alene en inntekt på kr. 12 623,92,

det beste enkeltresultat av samtlige grupper. Det hadde igjen vist seg at søstrene kan gjøre en innsats og at det ikke kalles forgjeves på dem når de får være med å lindre nød.

Resultatet fordelt pr. dag var følgende:

Freitag den 23.	kr. 1 040,00
Lørdag den 24.	» 1 200,00
Søndag den 25.	» 1 111,25
Mandag den 26.	» 1 206,25
Tirsdag 27.	» 1 169,25
Onsdag 28.	» 1 693,25
Torsdag den 29.	» 2 146,00
Freitag den 30.	» 3 058,17

Tilsammen kr. 12 623,92

Følgende beløp er nå innsamlet til Dagshjemmet:

Lotterisalg	kr. 10 000,—
Overført fra soc. fond	» 10 000,00
Renter for 1952	» 56,74
Basarinntekt	» 12 623,92

Tilsammen kr. 32 680,66

DE ELDRES HELSE OG VELFERD

(Forts. fra side 2.)

årsaker og gi forslag til forebyggelse. Det vil orientere oss om nye fremskritt i forskningen, og selv støtte eller igangsette norske undersøkelser — gjerne i samarbeid med andre institusjoner. Som eksempel på slik forskning kan jeg nevne at Ernæringsfysiologisk Institutt vil gjennomføre undersøkelser over årsaker til de hyppige *benbrudd* i eldre alder, om de kan forebygges ved kostholdsreformer, f. eks. ved øket tilførsel av kalk.

Utvalget har fått i særskilt oppdrag å ta opp hjertekarsykdommene, som jeg nevnte at Nasjonalforeningen er særlig interessert i. En annen viktig sykdomsgruppe i eldre alder, *reumatismen*, er Norske Kvinners Sanitetsforenings merkesak. Og den tredje gruppen, kreften, har en landsforening mot kreft og dessuten en annen kreftforening. Vårt utvalgs arbeid faller i et korttidsprogram og et langtidsprogram, det lengste lerret å bleke er nok åreforkalkningen og det høye blodtrykk. Her må vi bygge opp langtidsundersøkelser, og formannen i utvalget, dr. med. Per Hanssen er for tiden i Amerika for å se bl. a. på det.

Også spørsmål som gjelder behandling av de syke, ikke minst hjemmebehandling og rehabilitering av den etter gjennomgåtte sykdommer, faller delvis under dette utvalg.

Likesom noen finner at alderdommen er en naturlig passiv tilstand, så er det mange som mener at sykdommer i eldre alder er noe naturnødvendig som følger med alde-

ren og slitet gjennom livet, som ikke kan unngås og kanskje endog ikke bør unngås for at livet ikke skal bli for langt.

Jeg må derfor si litt om det: Det å aldres, å bli gammel, er i dag dels en normal, dels en abnorm tilstand. De prosessene i kroppen som medfører normal-alderen har vi lite rede på og kan vi ikke forebygge, men den abnorme alderen skyldes *sykdommer*. Jeg har nevnt noen av de viktigste. Det kan være andre, kroniske forgiftninger, vitamin- og mineralmangel, defekter i hormonproduksjonen i de indre kjertler (et meget betydningsfullt område) osv. Meget av det vi ser på som normalt for høy alder, er i virkeligheten sykelige forstyrrelser. Som andre sykdommer fremkaller de lidelser, smerte og invaliditet. *Sykdommer* må vi bekjempe, uansett den større eller mindre nytte individene har for samfunnet. Bekjempelsen av sykdommer skjer ikke bare av samfunnsøkonomiske hensyn, men først og sist for hvert enkelt individs skyld, som lider av dem eller trues av dem, fordi de medfører lidelse og invaliditet. For den som lider, er lidelsen like stor, hvilken alder han enn befinner seg i. Vi har derfor ingen rett til å si at sykdommer i eldre alder ikke skal bekjempes med samme kraft som sykdommer i yngre alder.

Det er viktig at vår forsknings geriatriske og gerontologiske seksjon får all den økonomiske støtte, vitenskapelige fonds, offentlige og private bidragsytere kan gi den. Og det må siktes på å få lærestoler i disse fag ved universitetene.

Det tredje utvalg for helse- og velferdstiltak ledes av stadsfysikus Øxnevad i Bergen og skal fremlegge foreløpige linjer for helse- og velferdsarbeidet for de eldre i praksis. Disse linjene skal revideres etter hvert som de vitenskapelige utvalg når større klarhet ettersom erfaringene innvinnes gjennom forsøkene våre og ettersom forholdene endrer seg. Utenlandske erfaringer samles, og selvsagt vil erfaringene også fra vårt norske arbeid med helsetiltak for yngre aldersgrupper være av nytte.

Den sentrale faktor er de eldres førlighet. Dels kan den bedres ved forskjellige tiltak, mosjon, mosjonsbehandling (Seyffarth) eller ved en annen medisinsk behandling og rehabilitering. Dels blir det tale om å kompensere en nedsatt førlighet som ikke kan gjenvinnes ved hjelpetiltak i hjemmet. Er førligheten enda mer nedsatt så hjelpen til selvhjelp hjemme ikke strekker til, kommer spørsmålet om anbringelse i institusjoner av forskjellig art. Vi er der ved kommet fram til å måtte vurdere *hva slags* institusjoner som trenges for de forskjellige kategorier av eldre.

Denne vurdering må bygges på analyse av behovet og dette kommer overlege Gaustad inn på. Men utbyggingen av institusjoner vil også influeres av hva hjelp som kan organiseres for de hjemmeboende gamle, idet tidspunktet for anbringelse i en institusjon sikkerlig kan utsettes meget gjennom slik hjelp.

Denne hjelpen for de hjemmeboende tenker vi oss orga-

«de små buketter»

Signe Fremstad

Blomster - Kranser - Borddekorasjoner
Handelsbygningen, Drammensveien 20, Oslo.
Telefon 44 30 48

Cafe Clou

Bergens gode spisested.

Chr. Michelsensgt. 4

nisert gjennom helse- og velferdssentraler. For å skaffe erfaringer om måten de best kan utvikles på, satte Oslo krets av Nasjonalforeningen for et år siden i gang en pionerstasjon som ennå er beskjedent, men i rask utvikling. Komiteen for de praktiske helse- og velferdstiltak har laget et foreløpig opplegg for slike helse- og velferdssentraler. Sentralen tar utgangspunkt i den samlede befolkning av eldre innenfor et avgrenset område. Den søker å klarlegge de eldres helse- og levetilstand, hvilke behov og ønsker de eldre måtte ha når det gjelder bostedet og seg selv, søker å skaffe dem hjelp til å gjenvinne førlighet og helse, og å bringe dem i sosial kontakt og sysselsettelse. Helse- og velferdssentralene vil herunder samarbeide med andre som yter hjelp til eldre, det offentlige helsevern i kommunen, arbeidsformidlingen for eldre når den kommer, de som yter sykepleie, og annen hjelp. De vil da medvirke til å koordinere det samlede helse- og velferdsarbeidet for eldre innenfor området. Sentralen vil ikke minst samarbeide med de eldre selv, hvis egen innsats på dette felt kan komme til å bli den viktigste av alle.

Skjønt vi må sette stor kraft i denne del av vårt arbeid, sikter vi ikke på noen *overbetoning* av en bestemt aldersgruppe. Det er hverken de gamles tyranni eller de unges vi ønsker. Vi sikter på en bedre balansering av forholdet når det gjelder helse og velferd, mellom de forskjellige aldersklasser. Vi ber derfor ikke om hjelp av dem som alt er opptatt med yngre aldersklassers helsespørsmål. Det arbeid må fortsettes og utvides. Men vi ber om hjelp av alle dem som ikke er beslaglagt.

Jeg er sikker på at det vil lykkes å bygge opp et godt samarbeid mellom de offentlige instanser og denne frivillige innsats på en økonomisk mulig og for de eldre fullverdige måte. Og at vi derved alle kan medvirke til å øke utsikten til en sikret, sunn og levende alderdom.

Ung pike fra Odd Fellow hjem, som nå er ansatt ved A-paktens kontor i Oslo, søker hybel noenlunde sentralt: Hun har nå ca. 2 timers vei til kontoret.

Medlem av Rebekkaloge Pax, Trondheim
Iris Hegle, Steinkjer.

De tre kjedeled.

Av L. Daa Caspersen.

Av alle våre symboler er det vel ikke noe som brukes flittigere enn de tre kjedeled. Det er det symbol som flammer i rødt fra vårt hvite flagg. Det er det symbol som almenheten kjenner best, og det er vel for svært mange av oss det symbol vi selv først og fremst tenker på når vi overhode tenker på våre symboler i alminnelighet.

Hva har så disse tre kjedeled å fortelle oss? Vi finner dem så langt tilbake i tiden som vi kan følge ordenens historie, og jeg er tilbøyelig til å anta at de til å begynne med har skullet symbolisere samholdet.

For mange år siden gikk jeg en dag forbi logebygningen i følge med en av mine bekjente som visste at jeg var medlem av ordenen. Flagget vårt hang ute og han la merke til det og sa: «Er det for å fremheve at dere er så eksklusive at broderkjeden i flagget deres bare har tre ledd?» Han oppfattet altså kjedeledene som et symbol på den store broderkjeden, eller m. a. o. på samholdet. Jeg synes det er nokså sannsynlig at de enkle mennesker som i sin tid valgte symbolet også har hatt denne oppfatningen.

Min venns litt ironiske bemerkning kom nokså overraskende på meg, men jeg tok da spøken opp og svarte: «Nei, det er utelukkende av dekorative grunner at der bare er tre ledd. En kjede kan tegnes med uendelig mange ledd hvis man ønsker, men mindre enn tre ledd kan den ikke ha.» Jeg svarte slik for å spøke med ham, men senere har jeg mange ganger tenkt på om jeg ikke i min spøk kom temmelig nær sannheten. Nemlig at kjedeledene opprinnelig har skullet symbolisere samholdet, og at det er litt av en tilfeldighet at der bare er tre ledd i kjeden.

Min venn som så flagget oppfattet altså lenkene som en liten begynnelse til en kjede. Skal ikke vi også et øyeblikk se på dem slik? Da finner vi at en kjede med bare tre ledd er noe som i høyeste grad er ufullkommen, noe som venter på vekst og fullførelse. M. a. o. lenkene blir da et symbol som stadig skal minne oss om nødvendigheten av utvikling og vekst.

Vårt håp, eller rettere sagt vår drøm, er jo at kretsen en gang skal bli så stor at den blir identisk med menneskeheten, men skal denne drøm bli virkelighet må broderskaren tallmessig vokse. Der må altså føyes nye ledd til kjeden i det uendelige, men disse ledd må være solide. De må smies sammen slik som de tre første leddene er det, og de må være laget av solid metall uten skjulte brist. Da først blir kjeden den solide ankerkjetting som holder i de sterkeste stormer og som en kan ha full tillit til.

Nå vet vi jo alle at de tre kjedeledene ikke bare er et ytre merke for ordenen. De er ikke å betrakte som et vanlig firmamerke. For oss som hører hjemme her betegner de den sammenhengende og likeledes gradvise fremskriden i vår orden, såvel som i den enkelte persons utvikling som nødvendigvis må ha sin tid. De betegner også V. K. & S og i ringenes sammenheng er kjærligheten det sentrale ledd. Den er det som binder brr. sammen i gjensidig bistand og troskap. Den er det som sammenbinder hjerter over den hele jord til nestekjærlighet overfor nød og sorg, den er det som mellom det jordiske menneskelivs materielle sfære og åndens fullkomne rike danner det evige

bindeledd, det eneste som gjør det mulig at menneskene kan nærme seg Gud.

Dette har lenkene betydd for våre medlemmer i det siste hundreåret, selv om de kanskje ikke har betydd det samme for de gamle engelske grunnleggere, og det er hva lenkene betyr for oss alle i dag.

Jeg har imidlertid støtt på en annen utlegging av symbolet. Lenkene har vært sammenlignet med tidens gang og da blir lenkene to parallelle symboler. Det ene symboliserer menneskekarakterens utvikling gjennom vennskap til kjærlighet og mot sannhet. Det annet blir tidens gang fra fortid gjennom nåtid til fremtid, med den midterste lenke som bindeledd mellom det som var og det som kommer.

Lar vi kjedeleddene bety *begge* disse ting, og ser på dem et øyeblikk oppdager vi noe ganske oppsiktsvekkende. Den midterste lenken blir da symbolet både på kjærligheten og på nutiden, og da får symbolet et meget alvorlig budskap til oss. Nemlig at det er *nu*, dvs. hvert flyktig sekund vi lever at der kreves nestekjærlighet av oss.

Det sier også at vi bør akte nøye på den tid vi lever i slik at vårt nestekjærlighetsarbeid blir av den art at det blir til gagn for det nutidssamfunn som omgir oss. Nettopp for en sammenslutning som vår, hvor den gode tradisjon har så stor betydning, er det av den største viktighet at vi ikke innskrenker vårt kjærlighetsarbeid til gamle, en gang for alle vedtatte saker. Vi må alltid ha for øye dette at den midterste lenken, kjærlighetslenken betyr nutiden. Vi må m. a. o. stadig ha øyenene åpne for mulige nye former for nød og savn der vår hjelp kan være nødvendig. Jeg kommer i denne forbindelse til å huske på hva jeg en gang hørte en nyopptatt bror en gang sa etter å være ønsket velkommen ved det første brødermåltid. Ordrett kan jeg selvfølgelig ikke sitere ham, men han sa omtrent dette. «I vår tid overtar samfunnet etterhvert flere og flere av de oppgaver som den private godgjørenhet tidligere strevet med bare tilnærmelsesvis å løse. Det er et av utslagene av den europeiske kulturs store fremskritt. Der vil imidlertid alltid måtte finnes områder hvor ingen lov og intet samfunn kan hjelpe. Det er der hvor hjelpen er vel så avhengig av at den følges av et varmt smil og et hjertelig håndtrykk. Her vil der være behov for dere mine nye brr.»

Ennå er det lenge til samfunnet er så utviklet at der ikke vil være områder hvor der også er behov for privat økonomisk offervilje. Men ved siden av denne offervilje er der i vår kolde mekaniserte verden, mere og mere behov for mennesker som har et oppladt sinn for sine medmenneskers vanskeligheter. Mennesker som kan stanse opp og gi seg tid til å høre med forståelse på sin nestes bekymringer uten å haste koldt forbi til sitt kjøpmannskap. Mennesker som er villige til å gi forståelsesfulle råd, og ikke bare tomme fraser. De moderne psykologer

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

Theodor Berq

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfektionsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »Aakofa».

TROMSØ

A/s Macco

(B. Sejersted)

TROMSØ

Alt i trikotasje og garn.

W. Andresens Papirhandel

Innehaver: Wally Fosse

TROMSØ

William E. Skaanevik

TROMSØ

Alt i Herreekviperings, skotøy og reiseeffekter.

Blomster og kranser

GUNVOR ARNESEN

BLOMSTERFORRETNING

Tromsø, telf. 661.

Medlem av Norsk Blomstertelegraf og Fleurop.

FRANZ SCHULZ

Reiseartikler & skinnvarer

Lille Grensen 5 — Oslo

kan fortelle oss meget om den mentalhygieniske betydning av dette.

Vi Odd Fellows vet utmerket godt at vi ikke er bedre enn andre mennesker, og at vi heller ikke er klokere enn andre. Men det er ikke nødvendig, hverken med noen høyt utviklet karakter, eller noen høyt utviklet intelligens for oppfatte at de tre lenkene først blir fullstendige for oss som symbol når kjærlighetens lenke også til stadighet er nuets lenke. Måtte vi alle tilegne oss denne lenkenes tale til oss.

MØTER I MARS

Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.

13531219 = + 4 13532619 0 + 2.

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.

13531619 — + 2 13533019 Foredrag.

Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.

13531219 = + 5 13532619 = 19,30 = + 2.

Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.

13531219,15 = + 2 13532619,15 — + 1.

Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

13531019 0 + 1 13532419 — + 2.

Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Alesund.

13531019,30 = 20,30 = + 2 13532419,30 = 20,30 — + 2.

Rebekkaloge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.

13531019 = + 2 13532419 0 + 1.

Rebekkaloge nr. 8 Midnatsol, Narvik.

13533119,30 = 13531719,30 = 13533119,30 = .

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.

13532319 F □.

Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, Moss.

1353519 — + 1 13531919 0.

Rebekkaloge nr. 11 Concordia, Tromsø.

13531019,30 = 13532419,30 0 + 1.

Rebekkaloge nr. 12 Elisabeth, Stavanger.

1353519 = 19,30 = + 3 13531919 = 19,30 = + 2.

NYE MEDLEMMER

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.

Fru Helga Antoinette Meyer, «Linea», Ski st.

Fru Johanne Aardahl, Drammensveien 56, Oslo.

Rebekkaloge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.

Fru Wilhelmine Wimer Simonsen, Gamle Flekkerøy-vei 21, Kr.sand S.

ERINDRINGSLISTE

Den 4. mars fyller str. Ragnhild Kildebo, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 75 år.

Den 14. mars fyller str. Anne Aasen, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 85 år.

Den 16. mars fyller str. Kirsten Lysaker, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 60 år.

Den 24. mars fyller str. Hjørdis Harboe Wesche, medl. av Rebekkaloge nr. 9 Caritas, 60 år.

Den 25. mars fyller str. Ragna Vormstad, medl. av Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, 50 år.

Den 25. mars fyller str. Asta Oven, medl. av Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, 50 år.

Den 26. mars fyller str. Bergljot Johansen, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 60 år.

Den 31. mars fyller str. Ragnhild Andresen, medl. av Rebekkaloge nr. 9 Caritas, 80 år.

Den 3. april fyller str. Lillian Nørbech, medl. av Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, 50 år.

OSLO

Gustav A Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II.

Telefon 33 53 57

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

er
DIN

restaurant

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke

Telefon 37 17 50. Privat 44 24 38.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)

Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Rens og farg hos fagmannen
GUSTAV NESTING
FARGERI OG KJEM. RENSERI

Fabrikk: Chr. Krohgs. 60

Ekspedisjon og kontor 41 33 79

» Nesting pers. 42 21 84

Butikk: Prinsensgt. 5 41 49 01

» Bygdøy allé 28 b ... 44 66 52

» Bjerregårdsgt. 2 46 56 62

» Valkyrjegt. 9 46 88 17

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen. Oslo.